

EL MISTERI DE LA CREU

Amb el Diumenge de Rams iniciem la celebració de la Setmana Santa. Enmig de l'ambient secularitzat de la nostra cultura, sorprèn el fet de que durant estos dies els sentiments religiosos es fan especialment visibles en els nostres pobles i ciutats. La nostra mirada es dirigix estos dies a la persona del Senyor. En el drama de la seua passió i mort veiem el Fill de Déu que no sols ha renunciat a la dignitat que li correspon com a Fill en fer-se el nostre germà, sinó que s'ha posat en l'últim lloc, en el de tots aquells la dignitat dels quals no és respectada. No hi ha cap patiment o cap angoixa que puguen patir els homes que Ell no haja patit en la seua pròpia carn.

En la passió del Senyor se'ns revela, en primer lloc, la veritat del què hi ha en el cor dels homes: Jesucrist havia passat pel nostre món fent el bé i curant als oprimits pel diable perquè Déu estava amb Ell. Però en el cor del món hi ha un misteri d'iniquitat. El més previsible era que Jesús que curava, perdonava i estimava a tots fóra admirat pels seus contemporanis. Però, el bé que va fer va despertar sospites, enveges, odis i desitjos d'acabar amb Ell. Este és el misteri d'iniquitat que hi ha en el cor del món: al bé responem amb el mal, a l'amor responem amb el rebuig, a la gràcia responem amb la ingratitud.

Però en el misteri de la creu es desvela també el que hi ha en el cor del Déu cristià. El Fill de Déu fet home va morir tal com havia viscut: lliurant la seua vida, servint, perdonant. "No he vingut per a ser servit, sinó per a servir i lliurar la meua vida en rescat per molts". Servir i donar la vida. Estes dos actituds, que constitueixen l'essència de la vida del Senyor, son els que constitueixen també la clau per a comprendre la seua mort.

Però el misteri de la mort del Senyor encara ens revela el que hi ha en cor del Pare. Quan el Senyor havia estat crucificat, la multitud que havia assistit a l'espectacle, en gest de menyspreu cap aquell que ha sigut expulsat del món, riuen i es burlen d'Ell. A la injustícia d'haver condemnat a algú que havia passat pel món fent el bé, s'afegeix l'odi i el menyspreu cap aquell que, clavat en la creu, no te forces per a defensar-se. El que sorprèn en aquesta escena és la resposta del Senyor: és defensa de l'odi suplicant al Pare el perdó per als seus perseguidors i excusant-los: "No saben el que fan". En el misteri de la creu es desvela la veritat del món, d'un món que reacciona amb odi, enveja i menyspreu al bé que se li fa. Però és descobreix també la veritat de Déu, d'un Déu que reacciona estimant i perdonant enfront del menyspreu i de l'odi que rep del món. Que la contemplació de la passió del Senyor ens porte a entrar en la veritat profunda del nostre cor i a penetrar en la veritat del cor ple d'amor de Déu.

Que la gràcia que brolla de la creu alcance a tot el nostre món.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***